

Članarini Sd1 (40.000 SIT) in Sd2 (300.000 SIT)

Namenjeni sta donatorjem, prva Fizičnim, druga pa pravnim osebam.

(INDOK PZS)

13. državno tekmovanje**»Mladina in gore«**

Letošnje, 13. državno tekmovanje »Mladina in gore« je bilo v soboto, 19. januarja, na Osnovni šoli Franceta Bevka v Ljubljani. 26 štiričlanskih ekip se je skupaj z ekipo domačinov, lanskoletnimi zmagovalci iz Pla-

ninskega društva Ljubljana Matica, pomenilo za laskavi naslov državnega prvaka. Skupno 91 ekip je moralo najprej skozi sito regijskih tekmovanj, ki so potekala 17. novembra la-

ni v Šentvidu (Ljubljana), Sežani in Bakovcih. Ekipе mladih planincev, ki so pokazale dovolj znanja ter imele morda tudi nekaj sreče, so se uvrstile na letošnje državno tekmovanje. Domačini so poskrbeli za prijeten kulturni program, mlade planince pa so pozdravili ravnateljica OŠ Franceta Bevka, predsednik Planinske zveze Slovenije Franci Ekar, predsednik PD Ljubljana Matica Tomaž Willenpart in vodja tekmovanja ter obenem predsednik Mladinske komisije PZS Peter Šilak. Vsi govorniki so poudarili, da srečanje ni tekmovalno, temveč je pomembno, da se mladi slovenski planinci med seboj spoznajo, saj bodo le tako lahko nadaljevali z dejavnostjo, ki se lahko pohvali že z več kot stoletno tradicijo. Tekmovalci so najprej pisali teste, v katerih so bile zastopane teme planinske šole in tema tekmovanja Ljubljanska mladinska pot. Razglasitev rezultatov je za šest ekip pomenila nadaljevanje tekmovanja v velikem finalu. Finale je bil zanimiv, na koncu tudi napet, največ znanja pa so tokrat pokazali mladi iz Mladinskega odseka Planinskega društva Onger Trzin – Trzinski žerjavčki: Polona Podbevšek, Simon Klavžar in Simon Kralj iz Trzina ter Miha Vrankar iz Domžal.

Trzinski Žerjavčki med pisanjem testa (foto: Emil Pevec)

Emil Pevec

Obvestilo Sklada Okrešelj

Ustanova Sklad Okrešelj vse planince obvešča, da je sprejela račun, saj je poslovanje prenesla z Agencije za plačilni promet RS na poslovni račun pri NLB d. d., številka 02010-0052385495.

V spomin Stanislavu Prosenu

Siv dan je prišel, dan slovesa. Na ajdovskem pokopališču smo se poslovili od dolgoletnega člana našega društva Stanislava Prosen, prejemnika najvišjih državnih planinskih priznanj in častnega člana ajdovskega planinskega društva.

Ko burja prinaša pozdrav z Golakov in Čavna, od Krna in Julijcev, se pred nami odstira mozaik neizmerne ljubezni, vtikane v številne slovenske vrhove, v slovensko deželo in njene ljudi, ljubezni, ki je plemenitila njegovo bogato življenje. Planinskim prijateljem sta ostala v spominu velika vnema in veselje, s katerima se je pred pol stoletja odpirala golaška ko-

Finalni rezultati

Mesto	Ime ekipe	Planinsko društvo	Osnovna šola	Št. točk
1	Trzinski žerjavčki	Onger Trzin	Trzin	43
2	Stekle lisice	Vipava	/	40
3	PS Mravlje II	Nova Gorica	Frana Erjavca	33
4	Mladi rod	Škočja Loka	Škočja Loka – mesto	25
5	Divji lovci	Ožbalt – Kapla	Brezno – Podvelka	21
6	Valvazorčki I	Zagorje ob Savi	Ivana Kavčiča – Izlake	19

ča, se lepšala in bogatila koča na Čavnu, so se označevale in popravljale številne steze in poti, ki so popeljale pohodnike varno v planine. In naš prijatelj Stano je takrat prevzemal različna dela in odgovornosti, da je bilo delo dokončano, da so bili načrti izpolnjeni. Ljubezen ga je gnala v planine in vabila k delu. Takrat se je črtala pot društva, na katero se ajdovski planinci s ponosom oziramo. Plemenitila sta jo vedrina in vera v delo in človeka, katere mu je Stano neomajno zaupal.

Zgodovina ajdovskega planinskega društva postavlja njegovo podobo na prve liste, kjer tako stoji lik planinca, organizatorja in delavca, ki je podpiral naše društvo pri koreninah, pomagal pri zorenju in oplemenitil sedanjost, da kljubuje viharjem. V trenutku slovesa naj njegove drage tolaži misel, da smo ga imeli planinci in vsi, ki smo ga poznali, radi, da smo ga spoštovali kot vzornika in vodnika.

Upravni odbor Planinskega društva Ajdovščina

Jožetu Šoncu v slovo

*Sam, sam, sam moram biti,
v večnosti sebe in v sebi večnost
odkriti,
svoje prozorne peruti v brezdaljo
razpeti
in mir iz onostranske pokrajine
vase ujeti.*
(S. Kosovel: Prerojenje, odlomek)

Prijatelj in planinec Jože Šonc je kot Kosovel iskal v večnosti sebe in odkrival v sebi večnost. Iskal je smisel življenja in večnosti v svetu dela, poštenja, pri-

Jože v objemu svojih gora

zadevnosti, tovarištvu, zagnanosti, dobrote, svetovanja in pomoči drugim, videl ga je v neprestanem razdajanju samega sebe in svojega znanja.

Kogar bogovi ljubijo, mu dodelijo milost, da s poslednjim korakom, da s poslednjim pogledom zaobjame svet okoli sebe, naravo s tisočermi lepotami, ki jih še ni dokončno opisala še nobena roka, ki jih še ni do popolnosti dojelo še nobeno človeško bitje. Jožetu je korak zastal sredi teh lepot in se je srce ustavilo sredi pričakovanja lepega.

Rodil se je 17. marca 1939 v Ljubljani. Kot inženir kemije se je zaposlil v Sežani. V februarju 1969 je postal član Planinskega društva Sežana in od takrat dalje je njegova ljubezen do planin in gora le še rasla in dobivala vedno nove kvalitete, ki jih zmore le predanost planinstvu. Te so se kazale v sodelovanju v vseh društvenih akcijah, kjer si je prizadeval za razvoj planinstva. Aktivno je bil v alpinistični sekciji, se udeleževal v vodenju društva, deloval v častnem razsodišču, od leta 1982 je bil večkrat zaporedoma

član nadzornega odbora, med letoma 1988 in 1992 pa je bil tudi predsednik PD Sežana. Tedaj mu je bila zaupana težka, odgovorna in zahtevna naloga – vodil je gradbeni odbor za izgradnjo planinske koče na Kokoši. Že pred tem si je prizadeval, da bi kraški planinci dobili kočo na Vremščici. Tam mu ni uspelo, zato pa je bil uspeh toliko večji na Kokoši, kjer so leta 1999 planinci postavili lepo postojanko. Kljub vsem obveznostim pa ni zanemarjal izletništva. Pripravljal in vodil je številne izlete, zlasti v tujino. Uspešna organizacija izletov je tako kot celotno njegovo delo še danes mlajšim za zgled.

Delo v planinski organizaciji pa ni ostalo neopaženo. Leta 1987, ob 35-letnici delovanja PD Sežana, je prejel bronasti znak Planinske zveze Slovenije, pet let kasneje pa še srebrnega. Toda vsa ta priznanja so le majhna oddolžitve človeku, ki je toliko storil za planinstvo. Verjetno bi tudi sam dejal, da je največje bogastvo v ljubezni do narave in največje priznanje planincu in človeku, če ga člani društva spoštujejo, cenijo, da, tudi ljubijo. In planinci smo vse to imeli v Jožetu, v človeku, ki nas je vzpodbujal, ki ni poznal poraza, ki si je vse življenje prizadeval za vzpostavitev zdravih, toplih človeških odnosov med člani in skupnega zdravega odnosa vseh ljudi do narave in naravnih lepot. Pogrešali bomo njegovo bivanje med nami, pogrešali bomo njegove nasvete, pogrešali bomo dobrega, predanega in ljubečega planinca.

Pavle Skrinjar